

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

ตายแล้วจะไม่ได้ช่วย

ก่อนจึงหัน

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ อยู่ในสถานที่ใด ๆ ไม่ว่าจะราชการงานเมือง ใหญ่โตเท่าไรให้มีธรรมแทรกเข้าๆ จะน่าดูนะ เวลานี้วังราชการต่างๆ มันเป็นวงลึงวงกิ้งวงกลิ้งกัน มันไม่มีธรรม มีแต่พุง กินกันแหลกๆ ฟังแล้วสลดสังเวช ธรรมดู ธรรมทำน สม่่าเสมอ ดูเอาซิแจกอาหารให้สม่่าเสมอ ปากท้องมีเสมอกันหมด อะไรๆ ก็ให้สม่่าเสมอหมด แต่เรื่องกิเลสนี้ก็สิ้นกินๆ ได้แบบไหนเอาแบบไหนเอา เอาธรรมมาดูดู ไม่ได้นะสลดสังเวช เพราะฉะนั้นโลกถึงได้ร้อน กิเลสละพาให้ร้อน ธรรมไม่มีคำว่าร้อน ไปที่ไหนชุ่มเย็นๆ ไม่ต้องถามชาติชั้นวรรณะกัน ธรรมเข้าปึบถึงกันหมดเลย ตายใจกันได้ๆ นั้นละธรรม ไม่มีอะไรเหนือธรรม ธรรมจึงเป็นที่ตายใจของโลก กิเลสไม่มีใครตายใจ แต่หมอบกับมันตลอด ตายใจหรือไม่ตายใจเราก็ไม่รู้ละ หมอบกับมันตลอดเวลาเลย

ท่านทั้งหลายที่มาวัดมาวาทให้ดูเป็นคติตัวอย่าง นำไปใช้ในบ้านในเรือน หน้าที่การงาน วัดนี้ใครซู้เกียจซู้คร้านไม่ได้ เอาจริงเอาจริงนี้ไม่ได้ทำเล่นๆ อย่างน้อยเดือนก่อน จากนั้นไล่ออก หนัก ผู้ที่ดีทั้งหลายหนัก ได้รับภาระจากความสกปรกของพวกที่มาอยู่ ความสกปรกนี้ทำให้หนัก ทุกอย่างหนัก หนักจิตหนักใจ จึงต้องได้ดูแลกันตลอด

ศาสนาหรือธรรมของพระพุทธเจ้านี้ละเอียดสุดยอด ถ้าใครไม่ได้ผ่านพุทธศาสนาเสียก่อนอย่าอวดเก่งนะ ไอ้พวกอวดเก่งๆ ทุกวันนี้มันกินมันกลิ้งกัน มีแต่พวกเหยียบหัวศาสนา ซึ่งเราเป็นชาวพุทธๆ แล้วเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป มันไม่ได้มีอรรถ มีธรรมอะไรนะ กิเลสนี้มันหยาบมากที่สุด มันไม่มองเห็นหน้าใคร หน้ากิเลสคือหน้าด่าน ไปที่ไหนหน้าด่านหมดไม่ว่าพระไม่ว่าฆราวาส พระก็พระหน้าด่าน ฆราวาสก็หน้าด่าน ถ้าลงกิเลสได้เข้าไปตรงไหนหน้าด่านด้วยกันหมด ถ้าธรรมอยู่ที่ไหนหน้าบางๆ มีหิริโอตตปปะ ความสะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรม ไม่มีที่แจ้งที่ลับ คำว่าธรรมอยู่ที่ไหนมีหิริโอตตปปะ สะดุ้งกลัวต่อบาปตลอดเวลา ถ้ากิเลสนี้ไม่ได้ หน้าด่านที่สุด ไม่มีอะไรจะหน้าด่านยิ่งกว่าหน้ากิเลส จึงต้องได้ระมัดระวังมากทีเดียว

แม้แต่พระมาอยู่ในวัดก็ต้องดู คนเข้ามาในนี้ก็ต้องดู พอเดือนเดือน พอซบซบ ไม่งั้นจะทำส่วนใหญ่ให้เสียไปหมด เรียกว่าเป็นเนื้อร้าย เนื้อร้ายถ้ามันเข้าตรงไหนจะทำเนื้อดีให้เสียไปหมด อันนี้คนเป็นเนื้อร้ายก็เหมือนกัน พระเป็นเนื้อร้ายทำให้พระที่ดีคน

ที่ตีเสียไป และหนักอกหนักใจ จะว่าอะไรก็ลำบากๆ เราจึงได้สั่งไว้เลย เปิดเผยไว้เลย สำหรับเกี่ยวกับพระแล้วไม่มีปัญหา แต่ข้างในนั้นซิดูแลไม่ทั่วถึง เป็นอะไรๆ ก็อดก็ทน กันไป เลยจะตาย ผู้ดีจะตาย ผู้ชั่วมันเลวมาก สนุกสนานเหยียบหัวเขากินไปกลืนไป จึงได้เตือนแล้วขับออกเรื่อย

ถ้าใครไม่อยากจะเผยตัวก็ให้เขียนจดหมายน้อยมากระซิบบเรา อยู่ข้างในนี้ ให้บอก ธรรมชาติปกครองต้องเปิดเผย ไม่มีลึกลับ เอาของจริงออกใช้ๆ ถ้าว่าภาษาก็ภาษาธรรมไม่มีสูงมีต่ำ เป็นภาษาธรรม ตรงไปตรงมาเป็นอรรถเป็นธรรม ตายใจได้ทั้งนั้น นี่ภาษาธรรม ภาษากิเลสไว้ใจไม่ได้ เอาละให้พร

หลังจันทัน

(สิ่งของที่ทางเวียงจันทน์กราบขอมาและหลวงตาเมตตาให้มีข้าวสารเหนียว ๒๐ ตัน มุ้ง ๕๐๐ หลัง ผ้าห่ม ๕๐๐ ผืน เสื้อพลาสติก ๕๐๐ ผืน กำหนดมารับของที่วัดวันที่ ๒๔ พ.ย.๕๙) วัดนี้เป็นวัดบริจาคนะจริงๆ เคนในประเทศไทยว่างั้นเลย ไม่ได้ยกตนยกตัว เหยียบย่ำทำลายผู้อื่น เอาความจริงมาพูด วัดนี้ปฏิบัติอย่างนี้ อย่างที่ว่าสั่งกันอยู่เดี๋ยวนี้ ก็เพื่อจะช่วยเหลือโลกทั้งนั้น อย่างนี้ตลอดมา เราจะทำประโยชน์ให้โลกเสียให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของเรา คือเมตตาที่เราพูดจริงๆ เราก็ไม่เคยคาดเคยคิด เมตตาที่อ่านแต่ในหนังสือ ท่านว่าเมตตาๆ อ่านแต่ในหนังสือจนติดปากติดใจ เมื่อไม่เข้าถึงใจมันก็ไม่ถนัดชัดเจน ทีนี้เข้าถึงใจแล้วเรื่องเมตตา เข้าถึงจริงๆ เข้าถึงใจ เมตตาต่อโลก เพราะฉะนั้นมีอะไรจึงไม่มีเหลือ หหมด อำนาจความเมตตาที่กวาดออกๆ ที่จะกวาดเข้าไม่มี มีเท่าไรกวาดออกๆ ด้วยอำนาจเมตตาธรรม

เราก็ไม่เคยคิดเคยอ่าน แต่มันมาเป็นที่หัวใจดวงเดี๋ยวนี้มันก็ชัดเจนไม่ต้องถามใคร แต่ก่อนไม่เคยคิดเคยอ่าน มีแต่อ่านไปตามตำรับตำรา พอตัวจริงมาขึ้นนี้ปัง ขึ้น ความบริสุทธิ์เป็นอันดับแรก แตกกระจายออกไปก็เป็นความเมตตาทั่วโลกดินแดน ฟังให้ชัดเจนเสียพี่น้องทั้งหลาย เราเอาความจริงมาพูดทั้งนั้น จะทำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ในชาตินี้ เราจะบอกว่าชาติสุดท้ายก็ไม่ผิด เพราะอันนี้มันประกาศก้องมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๙๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลา ๕ ทุ่มนี้เราประกาศก้องมาแล้วได้ ๕๖-๕๗ ปีไม่ใช่เหรอ เราก็มาพูดย้ำของเก่าตามที่จิตมันเน้นหนักในกิจการที่ทำด้วยเมตตา จึงได้ขึ้นมาอีกๆ เราจะช่วยเหลือโลกให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

คิดดูซิทางเวียงจันทน์ทางไหนๆ มา เอาๆ ๗ มันหายห่วงเสียทุกอย่าง เวลาร่างกายซึ่งเป็นเครื่องมือนี้หมดสภาพแล้วก็ใช้ไม่ได้ จิตก็เป็นจิตไปเสีย นี่จิตมีร่างกายเป็นเครื่องมือใช้ก็แสดงออกได้ จะช่วยเหลือช่วยสงสารมากน้อยเพียงไรเราก็ช่วย

ได้ เราจึงช่วยเวลานี้ ตายแล้วจะไม่ได้ช่วย เราก็พูดให้ชัดเจนด้วยว่า ชาตินี้เป็นชาติ
 สุกต้ายของเรา ฟัง เราไม่เคยสะทกสะท้าน พระพุทธเจ้าตรัสรู้ฝังไปถามใคร หรือว่า
 พระพุทธเจ้าอวดเธอ สาวกบรรลุนิพพานเป็น สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ของพวกเราทำ
 อวดเธอ ธรรมเหล่านี้มาสอนโลก เป็นธรรมที่บริสุทธิ์ล้วนๆ เต็มไปด้วยเมตตาๆ ทั้ง
 พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์นี้ขวางโลกไปที่ไหน

จิตอันนี้ก็จิตอันเดียวกัน ที่ทำต่อโลกเวลานี้ขวางโลกที่ตรงไหนเราพาพี่น้อง
 ทั้งหลายทำ ไม่ปรากฏว่าขวางโลก มีเท่าไรท่อมลงๆ ไม่เคยปรากฏว่าขวางโลกที่ตรงไหน
 เอา ถ้าว่าขวางตรงไหนให้ว่ามาเรายอมรับ เพราะเป็นเรื่องของธรรม ภาษาธรรม จะ
 ยอมรับกันตามเหตุตามผล ที่จะหลีกๆ เลี่ยงๆ ไม่มีเรื่องธรรม ยอมรับปึงเลย ความ
 จริงอย่างไรว่าอย่างนั้น นี้เราก็ช่วยโลกให้เต็มกำลัง ร่างกายอ่อนลงทุกวันๆ กิริยาอาการ
 ใช้กับโลกก็ใช้ไปอย่างนั้นแหละ หัวใจมันปล่อยหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือ ในแดน
 สมมุติไม่มี ไม่มีในจิตตวิมุตติ จิตตวิมุตติเป็นจิตตวิมุตติ สมมุติเป็นสมมุติ พรากกัน
 หมดโดยสิ้นเชิง มีแต่ขั้นที่เกี่ยวกับสมมุติได้ช่วยโลกอยู่เวลานี้เท่านั้นเอง เวลาตายแล้ว
 จะไม่ได้ช่วยในกิริยาอย่างนี้ เราจึงช่วยเสีย

บอกชัดๆ เสียด้วยว่าเป็นชาติสุดท้ายของเรา นั่นละพระพุทธเจ้าตรัสรู้ฝังขึ้นมา
 ถามใคร พระสาวกทั้งหลายความรู้ันเดียวกัน บรรดาพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่ใน
 ท่ามกลางแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ท่านผู้บริสุทธิ์แล้วอยู่ในท่ามกลางแห่งความ
 บริสุทธิ์ด้วยกัน นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงพระอรหันต์ ท่ามกลางนี้คือแม่น้ำมหา
 วิมุตติมหานิพพาน ท่านผู้ใดบรรลุนิพพานปึงเข้าตรงนั้นแล้วเป็นอันเดียวกันหมด
 เพราะฉะนั้นท่านผู้บริสุทธิ์ จึงอยู่ในท่ามกลางแห่งพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย
 ให้พากันจำ คำนี้ใครพูด ไม่มีใครพูดมีแต่หลวงตาบัวพูด พูดออกมาจากหัวใจนี้ ก็มัน
 จำอยู่ในท่ามกลางของความบริสุทธิ์ทั้งหลายของพระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายอยู่ที่นี่ จะ
 ใ้หาว่าไป โภกโลกเธอ

เราปฏิบัติธรรมมาเราไม่ได้มีคำว่าโภกเรา ถึงขั้นจะเป็นจะตายเอาเลยๆ คอ
 ขาดขาด นั้น เราหลอกหลวงเราเมื่อไร จนกระทั่งถึงเป็นที่พอใจอย่างเลิศเลอ แล้วก็ได้นำ
 ธรรมอันเลิศเลอนี้ด้วยการทำจริงของเรา มาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายถือเป็นคนตี
 ตัวอย่าง ควรช่วยได้แบบไหนเราก็ช่วย ควรจะเป็นคนตีตัวอย่างแก่โลกก็ให้เป็น คำพูด
 ของเราพูดจริงๆ ไม่มีภัยต่อโลก ถึงจะเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดขนาดไหนเป็นภาษาธรรม
 ทั้งนั้น ที่จะเป็นกิเลสเข้าไปแทรกไม่มี เพราะในหัวใจเราไม่มีกิเลสตัวใดที่จะเป็นภัยต่อ
 โลกหรือต่อพี่น้องทั้งหลาย จะเด็ดจะเดี่ยวเฉียบขาดเป็นเรื่องพลังของธรรมทั้งนั้น ให้
 พากันเข้าใจ เราพูดได้ชัดเจนเราจวนจะตายแล้ว กิริยาที่เราทำต่อโลกเราก็ทำในระหว่าง

สมมุติที่อยู่ด้วยกันนี้เท่านั้น ธรรมชาตินั้นหมดปัญหาโดยสิ้นเชิงแล้ว มาอาศัยอันนี้จะเกี่ยวข้องกับสมมุติอยู่เท่านั้นเอง มีตีมีชั่วตามกิริยาของโลกที่ตำหนิตชมกัน เราอยู่ในท่ามกลางแห่งความตำหนิตชมก็ต้องได้ถูกตำหนิตชม

เอ้า ชมไปได้ไป ปากเขามีปากเรามี เราอยากดูเราก็ดูไป อยากดีก็ดีไป เตียวหมา มากี่จะเป็นภาษาหมาขึ้นมา เล่นกับหมาเป็นภาษาหนึ่ง เล่นกับหมาเล่นกับเด็กเป็นภาษาหนึ่ง เล่นกับผู้ใหญ่เป็นภาษาหนึ่ง เล่นกับธรรมผิงเลยขาดสะบั้นไปเลย เป็นชั้นๆ ภาษา ให้พากันเข้าใจ คำพูดเหล่านี้ทำนทั้งหลายเคยได้ยินไหม อยู่ในหัวใจนี้หมด ถึงเวลาที่จะเปิดออกแล้วมันจะออกของมันจำเลย ไม่มีขอบเขต แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงมีขอบเขต ผังมหาสมุทรทะเลหลวง ผังแห่งมหาวิมุตติไม่มี คำว่าผังไม่มี ผ่านพ้นไปหมด เรียกว่าเลยสมมุติ

ทำให้มันเห็นซิ มันเห็นแล้วพูดได้เอง ไม่มีคำว่าสะทกสะท้านกับผู้ใด กลัวใครจะมาตำหนิตชมหาว่าโอ้อวดอย่างนั้นอย่างนี้ไม่มี ปากนั้นปากอมขี้ ปากนี้ปากอมธรรม พูดออกมาจากธรรม ปากอมขี้ตำหนิตเตียน นี้ปากอมขี้ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง ขี้จิกฉาบ้ง เบียดกลัวเขาจะได้ตีกลัวกว่าเราก็ขัดก็แย้ง นั่นละปากอมขี้ ปากอมธรรมไม่มี จำๆ ไปเลย

เวลานี้ได้ทำประโยชน์ให้โลกนี้ก็ทำดั่งที่พี่น้องทั้งหลายเห็น ตั้งแต่เริ่มออกช่วยชาติมา การช่วยชาติเราช่วยมาตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาด เป็นหลักธรรมชาติของวัดนี้ไม่เคยเก็บไม่เคยสั่งสมอะไร ได้มาทำอะไรออกหมดเลย ตั้งแต่เริ่มแรกสร้างวัดนี้ คนทุกชั้นคนจน จากนั้นก็โรงร่ำโรงเรียนโรงพยาบาลตั้งแต่โน้นมานะ ที่ว่าโรงร่ำโรงเรียนโรงพยาบาลทุกวันนี้มันมาบานปลายต่างหาก เราทำมาตั้งแต่โน้นแล้ว เพราะอำนาจแห่งความเมตตาช่วยตลอดเวลา

วันที่ ๕ เราก็จะลงกรุงเทพแล้ว ไปเขาใหญ่วันที่ ๕ จากนั้นวันที่ ๖ ไปสวนแสงธรรม วันที่ ๗ ย้อนมามหาวิทยาลัยรังสิต ไปเทศน์ละนั่นก็ดี จากนั้นก็จะอยู่สวนแสงธรรมจนสิ้นเดือนธันวาคม วันที่ ๓๑ ธันวาคมเป็นวันกลับ มกราคมใหม่ก็มาอยู่ที่นี่ เป็นอย่างนั้นทุกปีที่เราเคยปฏิบัติมาตามปรกติ มันเหน็ดมันเหนื่อยเข้าทุกวันๆ นะ ทุกวันนี้อ่อนลงๆ ใช้ไปอย่างนั้นละกิริยา กิริยาที่เป็นสมมุติด้วยกันก็ใช้ไปอย่างนั้น ธรรมชาตินั้นหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือ ใช้ไปจนกว่าจะหมดสภาพของสมมุติคือร่างกายนี้ ทุกอย่างก็หมดไปตามๆ กันเลย

(หมอสานิตย์กับภรรยาทำบุญ ๑,๐๐๐ บาท) เอ้อ หมอที่เด่นกว่าเพื่อนเวลานี้ปรากฏเด่นอยู่ก็คือหมอที่ว่านี้ หมอสานิตย์ที่มาเกี่ยวข้องกับวัดป่าบ้านตาด จะไปเกี่ยวข้องกับวัดใดเราไม่ค่อยทราบ แต่ส่วนมากหมอไม่ค่อยได้เกี่ยวข้องกับวัดกั๊ว

อาจจะคิดว่าเราเรียนสรีรศาสตร์เทียบกับพุทธศาสนาได้แล้ว คงเป็นอย่างนั้น สรีรศาสตร์คือการเรียนรู้อวัยวะต่างๆ นี้เพื่อแก้โรคแก้ภัยต่างหาก สรีรศาสตร์แห่งพุทธศาสนานี้แกกิลเลส มันต่างกันคนละโลกให้เข้าใจไว้นะหมอ อย่าทะนงตัวนะหมอ พุดซัดๆ อย่างนี้แหละ สรีรศาสตร์นี้มันแก้โรคแก้ภัยไข้เจ็บ แล้วจะมายกสรีรศาสตร์ขึ้นไปเทียบพุทธศาสตร์ของพระพุทธเจ้า ที่รู้ทางสรีรศาสตร์ด้วยการแกกิลเลสนี้เทียบไม่ได้นะ พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายแตกฉานทางสรีรศาสตร์เหมือนกัน แกกิลเลสหมดเลย แต่พวกหมอนี้สรีระศาสตร์เรียนชำระทำลายอะไร มีเมียมมีผิวตั้งร้อยคนมันต่างกัน เข้าใจไหมล่ะ

นี่ละภาษาธรรมพูดอย่างตรงไปตรงมา ใครใกล้ชิดติดพันกับวัดกับวากับศาสนาก็บอก ใครห่างเหินๆ จนดูถูกศาสนาก็บอก ตัวเก่งๆ ตัวทะนงดูถูกศาสนาคือพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาของศาสดาองค์เอกผู้เลิศเลอ พวกนี้เลวที่สุดดูถูกพุทธศาสนา ก็มีเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz